

Uporaba prostostnih kazni v Franciji in Jugoslaviji*

Franci Brinc**

1. FRANCIJA

1.1 Predpisane kazni odvzema prostosti

Veljavni francoski kazenski zakonik iz leta 1810¹ pozna naslednje kazenske ukrepe, ki pomenijo popoln ali delen odvzem ali omejitev prostosti:²

- dosmrtni odvzem prostosti,
- odvzem prostosti,
- kazensko skrbstvo,
- prepoved bivanja v določenem kraju,
- izgon iz države.

Dosmrtni odvzem prostosti je kazenski ukrep, ki je predpisan za najhujša kazniva dejanja (crimes) zoper državno varnost (izdaja državne skrivnosti, dejanja zoper državno neodvisnost, oborožen napad na državo, preprečitev mobilizacije), zoper ljudsko gospodarstvo (ponarejanje denarja) ter zoper življenje in telo (umor).

Ta kazen se izvršuje v posebnih kazenskih zavodih za dolge kazni (les maisons centrales). To so zavodi z navadno ali poostreno varnostno ureditvijo (sécurité renforcée). V zavodih z navadno varnostno ureditvijo so obsojenci nameščeni v individualne celice. Čez dan se zadržujejo v skupnih delavnicah in pri raznih telesnih, kulturnih, športnih ter drugih dejavnostih. V zavode s poostreno varnostno ureditvijo namestijo

tiste obsojence, ki so za osebe zavodov nevarni ali pa s svojim vedenjem motijo red in mir v zavodih z navadno varnostno ureditvijo. Ti obsojenci prav tako prestajajo kazen v celicah; pri delu ali drugih dejavnostih se lahko združujejo v skupine največ po pet, vendar so pod nenehnim nadzorstvom osebja.

Odvzem prostosti je kazenski ukrep, ki se lahko izreče za čas od 2 mesecev do 20 let oziroma za posebne primere ponavljanja v dvojni stopnji najvišje zagrožene kazni.

Obsojenci prestajajo te kazni v zavodih z navadno varnostno ureditvijo ali v zavodih s poostreno ureditvijo. Poleg teh obstajajo še posebni zavodi za telesno in duševno bolne ter za stare obsojence, polodprti (semi-liberté) in odprti kazenski zavodi.

Kazensko skrbstvo³ (tutelle pénale) je kazenski ukrep, ki ga izrečejo večkratnim ponavljalcem hkrati s prostostno kaznijo, izpolnjevati ga začne po prestani kazni. Traja lahko najdalj 10 let oziroma do obsojenčevega 65. leta. Uresničujejo ga v posebnih zavodih.

Sodišče enkrat letno po uradni dolžnosti prouči obsojenčevo stanje in odloči, ali je varstvo v kazenskem zavodu še potrebno. Če je poročilo ugodno, obsojenca pogojno odpustijo. Preizkusna doba traja do konca ukrepa kazenskega skrbstva oziroma največ 5 let. Sodnik za izpolnjevanje kazni lahko sodišču predlaga, naj ustavi ukrep

* Članek je del raziskave »Nekatere značilnosti izvrševanja kazni odvzema prostosti v Franciji in Jugoslaviji«; Inštitut za kriminologijo pri pravni fakulteti v Ljubljani, Ljubljana 1979, 560 + 38 s. Raziskava št. 51. Raziskavo je opravil pisec članka pod mentorstvom prof. dr. Katje Vodopivec. Raziskavo je financiral republiški sekretariat za pravosodje, organizacijo uprave in proračun SR Slovenije.

** Franci Brinc, magister prava, višji raziskovalni sodelavec, Inštitut za kriminologijo pri pravni fakulteti v Ljubljani, Trg osvoboditve 11, 61000 Ljubljana.

¹ Code Pénal Napoléon — zadnja uradna izdaja tega zakonika je bil 28. 4. 1832, kasneje pa je bil večkrat noveliziran. Dne 2. 6. 1978 je komisija za pripravo novega zakona predložila dokončni predlog reforme ministru za pravosodje. Predlog zajema splošni del kazenskega zakona in vsebuje 211 členov. Delo komisije za drugi del kazenskega zakona, ki vsebuje določitev kaznivih dejanj se še nadaljuje. O nekaterih novostih predloga glej Verhaegen, s. 13 in Documents du Conseil de l'Europe. France: Réforme du Code pénal, s. 609.

² O težavah pri razmejitvi med kaznimi in varnostnimi ukrepi in o preteklih prizadevanjih za

»unifikacijo« kazenskih sankcij v francoski teoriji, zakonodaji in praksi glej Merle, Vitu, s. 646—656. V predlogu za spremembo kazenskega zakona Francije iz leta 1978 pa je že prišlo do poenotenja kazni in varnostnih ukrepov in predviden je enoten sistem kazenskih sankcij. Odpravljen je dualizem, ki je povzročal številne težave. Glej o tem Documents du Conseil de l'Europe. France: Réforme du Code pénal, s. 610 in Picca, s. 239.

³ Ta ukrep je še najbolj podoben varnostnemu ukrepu oddaje v zavod za prisilno bivanje, ki se lahko po švicarskem pravu izreče tistim večkratnim povratnikom, ki so pokazali nagnjenje h kaznivim dejanjem.

Podoben varnostni ukrep oddaje v zavod za delo, pozna Zvezna republika Nemčija. Ukrep se izreče skupaj s kaznijo, izpolnjuje pa se po prestani prostostni kazni.

V Belgiji pa osebe, za katere obstaja nevarnost, da znova store kaznivo dejanje, po zakonu o »defense sociale« iz leta 1930, namestijo v posebne kazenske zavode. 1. 1. 1978 je bilo v zavodih 765 takih oseb (43 žensk). Vir Bulletin de l'Administration Pénitentiaire, št. 1/1978, s. 44.

kazenskega skrbstva pred iztekom preizkusne dobe, če se obsojenec dobro vede in izpolnjuje sprejete obveznosti.

Prepoved bivanja v določenem kraju⁴ lahko izrečejo kot edino kazen, navadno pa je to stranska kazen, ki jo pričnejo izpolnjevati po prestani kazni odvzema prostosti. Ukrep lahko traja največ 10 let. V tem obdobju je obsojenec pod policijskim nadzorstvom. Seznam prepovedanih krajev sestavi minister za notranje zadeve. Ta obsojencem določi tudi vrsto nadzorstva in pomoči. Ukrep lahko izrečejo pogojno. Za kršitev prepovedi bivanja v določenem kraju je predpisana kazen odvzema prostosti od treh mesecev do treh let⁵ ali denarna kazen od 360 do 1500 frankov. Enaka kazen je predpisana, če se obsojenec izmika policijskemu nadzorstvu. Če sodišče ugotovi, da je ukrep dosegel namen, lahko skrajša njegovo trajanje.

Ukrep omeji prostost gibanja odpuščenega obsojenca, saj mora ta praviloma zapustiti kraj prejšnjega bivališča. Pogosto mora zapustiti družino, si poiskati novo prebivališče in novo službo. Leta 1955 je bilo določeno, da morajo obsojencem s tem ukrepom pomagati odbori za nadzorstvo in pomoč odpuščenim obsojencem. Tak obsojenec je tudi pod nadzorstvom sodnika za izpolnjevanje kazni v kraju, v katerem se nastani.

Izgon iz države je kazenski ukrep za francoske državljane, oziroma za tujce, ki so se začasno ali stalno naselili v Franciji (praviloma črno prebivalstvo iz afriških držav). Ukrep izrečejo za

⁴ Ta ukrep štejejo med kazni, ki pomenijo omejitev prostosti: Stefani idr., s. 405.; Germain, s. 125.

⁵ Prepoved bivanja v določenem kraju je pogosto vzrok, da odpuščeni obsojenci znova storijo kazniva dejanja, ker v drugem kraju ne morejo najti dela. Gabrijel, star 55 let, je po prestani zaporni kazni že sedem let živel na severu države, kamor je bil izgnan iz Pariza. Doma je pustil ženo in majhne otroke. Ko je zvedel, da je žena na smrt bolna, se je brez policijskega dovoljenja vrnil v Pariz, da bi jo še zadnjikrat videl. Doma so ga aretirali. Naslednjega dne je žena umrla. Na sodišču mu je bila za kršitev prepovedi bivanja izrečena kazen 6 mesecev zapora, čeprav je prosil za denarno kazen, da ne bi zaradi prestajanja nove zaporne kazni izgubil službe. Sodišče ni upoštevalo njegove prošnje. Ko je slišal za novo kazen, je postal tako nasilen, da sta ga morala iz sodne dvorane odpeljati dva stražnika. Novinar na koncu opisa sprašuje: »Če Gabrijel po prestani kazni ne bo našel dela in bo spet začel s kaznivimi dejanji — kdo bo resnični krivec za njegovo prestopništvo?«. Jenn-Francois Dominique; s. 3.

dobo od 5 do 10 let in ga uresničujejo po prestani prostostni kazni. Obsojenec mora zapustiti ozemlje francoske republike. Ukrep izpolnijo policijski organi. Če se obsojenec vrne v Francijo preden poteče čas kazenskega ukrepa, ga kaznujejo z zaporom, ki traja najmanj toliko časa, kot ga je še ostalo do izpolnitve ukrepa in največ dvakratno dobo tega časa.

Ta ukrep pomeni omejitev človekovega prostega gibanja in lahko močno prizadene samega obsojenca in njegovo družino, če si jo je že ustvaril v Franciji. Zato tudi ti obsojenci uživajo pomoč odborov za nadzorstvo in pomoč odpuščenim obsojencem.

1.2 Število obsojencev na prestajanju kazni odvzema prostosti

1. 7. 1977 je v francoskih kazenskih zavodih prestajalo kazen odvzema prostosti 18 067 obsojencev⁶ (mladoletnih in polnoletnih, moških in žensk, obsojenih za kazniva dejanja in prekrške).⁷ Upoštevani so tisti, ki so bili obsojeni na časovno določeno prostostno kazen, dosmrtni za-

⁶ Vir: Recensement et mouvements.

⁷ Upoštevanih je tudi 13 obsojencev, ki so prestajali kazenski odvzem prostosti do dveh mesecev, ki jim ga je izreklo policijsko sodišče za prekršek. Zakon (717. čl. CPP) določa, da obsojenci, ki jih policijsko sodišče obsodi za storjeni prekršek na kazen odvzema prostosti, prestajajo te kazni ločeno od drugih obsojencev, v posebnem oddelku kazenskega zavoda za prestajanje kratkih kazni (maison d'arret). Tem obsojencem ni treba delati, nosijo civilno obleko in uživajo še druge ugodnosti v primerjavi z obsojenci, obsojenimi za kazniva dejanja (glej čl. D 89 CPP).

Po francoski zakonodaji lahko policijsko sodišče izreče storilcu prekrška prostostno kazen od enega dneva do dveh mesecev (465. čl. CP). Če obsojenec za prekršek ne plača denarne kazni, se ta lahko spremeni v prostostno kazen do 15 dni (467. čl. CP). S to kaznijo se lahko kaznuje storilec, ki je storil prekršek 3. (do 5 dni), 4. (do 8 dni) oziroma 5. razreda (do enega meseca). V primeru povratka za te navedene prekrške pa se lahko izreče prostostna kazen do dveh mesecev (čl. R 25 do 41 CP).

O postopku pri policijskih prekrških glej Bouzat idr., s. 1290. O prestajanju prostostne kazni, izrečene v postopku za policijske prekrške, glej Stefani idr., s. 345.

Zaradi neznatnega števila obsojencev, ki prestajajo kazni za policijske prekrške, v prikazovanju podatkov o obsojencih v Franciji, teh obsojencev ne bomo izločali ali prikazovali posebej.

Osebe, ki jih je v Franciji obsodilo policijsko sodišče za prekrške, praviloma prestajajo kazni v posebnih zavodih (depôts et chambres de sûreté), ki so v okviru policijskih vojašnic (na »žandarmeriji«). Vouin, Leauté, s. 533; Schmelk, Picca, s. 269.

Preglednica 1: Obsojenci v Franciji na prestajanju kazni po vrsti in dolžini izrečene kazni

Na dan	Število obsojencev na prestajanju kazni						Skupaj
	do 1 leta	1—3 let	3—5 let	5—20 let	dosmrtni zapor	kazensko skrbstvo	
število							
1. 1. 1973 ¹⁰	7853	5073	1499	3020	225	105	17 775
1. 1. 1974 ¹⁰	6308	3972	1424	2782	201	121	14 808
1. 1. 1975 ¹¹	4893	3588	1414	2746	185	145	12 971
1. 1. 1976 ¹¹	6817	4586	1608	2969	201	183	16 364
1. 7. 1977 ¹²	6689	5372	1633	3989	248	136	18 067
v odstotkih ¹³							
1. 1. 1973	44,2	28,5	8,4	17,9	1,3	0,6	100
1. 1. 1974	42,6	26,8	9,6	18,8	1,4	0,8	100
1. 1. 1975	37,7	27,7	10,9	21,2	1,4	1,1	100
1. 1. 1976	41,7	28,1	9,8	18,1	1,2	1,1	100
1. 7. 1977	37,0	29,7	9,0	22,1	1,4	0,8	100

por in kazensko skrbstvo.⁸ Da bi ugotovili spremembe dolžine kazni, ki jo prestajajo obsojenci, bomo primerjali število obsojencev na prestajanju kazni glede na vrsto in dolžino izrečene kazni v zadnjih petih letih.⁹ To se vidi iz preglednice 1.

Leta 1975 je bilo število obsojencev najmanjše v primerjanem obdobju petih let. To je bilo na eni strani posledica številnih uporov in nemirov v letih 1974—75, porušenja nekaterih kazenskih zavodov in zmanjšanja zmogljivosti za 900 mest, na drugi strani pa so na to vplivali novi kazenski ukrepi, zlasti skrajšanje kazni in druge novosti, vpeljane tega leta s preureditvijo izpolnjevanja kazni odvzema prostosti. Če izvzamemo leto 1975, podatki kažejo, da se delež obsojencev s kaznimi do enega leta, manjša, delež obsojencev, ki prestajajo kazni od enega do treh let oziroma od treh do petih let, se ne

spreminja bistveno, delež obsojencev s kaznimi nad 5 let pa narašča. Število obsojencev, obsojenih na dosmrtni odvzem prostosti, in tistih, ki prestajajo ukrep kazenskega skrbstva, v primerjanem obdobju niti ne upada niti ne narašča. Večanje števila obsojencev z dolgimi kaznimi (nad pet let) povzroča prenapolnjenost kazenskih zavodov, kar povzroča penitenciarni upravi čedalje večje težave pri razporejanju obsojencev na prestajanje kazni. Take razmere silijo penitenciarno upravo v to, da išče poti za izpraznjevanje kazenskih zavodov. Uporabljajo zlasti dva ukrepa: skrajševanje kazni in pogojni odpust.

1.3 Kaznovalna politika

Kazalnik, ki smo ga izbrali za prikaz kaznovalne politike, je število oseb, ki prestajajo prostostne kazni na 100 000 prebivalcev.¹⁴ To kaže preglednica 2.

⁸ Obsojenci, obsojeni na dosmrtni odvzem prostosti, so lahko pogojno odpuščeni, ko prestanejo 15 let kazni (čl. 729 CPP). Glej tudi Stefani idr., s. 425.

⁹ Upoštevane so samo pravnomočno obsojene osebe. Odštete so osebe, ki v priporu čakajo na sojenje ali na pravnomočnost sodne odločbe. Odštete so tudi tiste osebe, ki jim je prostost vzeta zaradi neplačila denarne obveznosti (dolžniki, détenus soumis à la contrainte par corps). 1. 7. 1977 je bilo takih oseb 434. Odvzem prostosti zaradi neizpolnjene denarne obveznosti do države lahko traja od dveh dni do dveh let. Glej o zapornikih-dolžnikih (dettiers), Bouzat idr., s. 1382; Merle, Vitu, s. 686.

¹⁰ Vir: Rapport général sur l'exercice 1973, s. 17.

¹¹ Vir: Rapport général sur l'exercice 1975, s. 10.

¹² Vir: Recensement et mouvements.

¹³ Izračunal avtor.

¹⁴ Odločili smo se, da bomo kot kazalnik uporabili število zapornikov na 100 000 prebivalcev. Tak račun uporabljajo številni pisci, ker je najpreprostejši. V zadnjem času se tudi količnik kaznivih dejanj prikazuje na 100 000 prebivalcev. Glej npr. Čelik, s. 95.

Preglednica 2: Število oseb na prestajanju kazni odzema prostosti v Franciji na 100 000 prebivalcev

Na dan ¹⁵	Število prebivalcev v milijonih ¹⁶	Število obsojencev na prestajanju kazni ¹⁷	Število obsojencev na prestajanju kazni na 100 000 prebivalcev ¹⁸
1. 1. 1968	49,91	20 861	42
1. 1. 1969	50,32	20 353	40
1. 1. 1970	50,77	19 547	39
1. 1. 1971	51,25	20 541	40
1. 1. 1972	51,70	20 542	40
1. 1. 1973	52,18	19 386	37
1. 1. 1974	52,56	16 066	31
1. 1. 1975	52,79	14 599	28
1. 1. 1976	52,92	18 463	35
1. 7. 1977	53,05	20 036	38
Povprečje 1968—1977		19 039	37

Vidimo, da število oseb, ki jim je odvzeta prostost, v posameznih letih občutno omahuje in ne dopušča sklepati o smeri gibanja pojava. Tudi za ta prikaz velja, da moramo leto 1975 obravnavati kot izjemno (zaradi velikih težav v zmogljivostih kazenskih zavodov in zaradi občutnih novosti pri izpolnjevanju prostostnih kazni).¹⁹ Tudi absolut-

¹⁵ Zajeli smo podatke za obdobje 1968—1977, ker imamo za enako obdobje tudi podatke za Jugoslavijo.

¹⁶ Vir: Demographic Yearbook 1976, s. 140.

V opombi vira podatkov je opozorilo, da zbrani podatki veljajo za število prebivalstva 1. julija, zato pomenijo poprečno število prebivalstva v posameznem letu. V viru ni podatka za leto 1977, zato smo število prebivalstva ocenili tako, da smo k podatku za leto 1976 prišteli enak prirastek, kot je bil v letih 1975—76. Zato je ocena prej previsoka kot prenizka, ker naravni prirastek prebivalstva Francije že več let pada.

¹⁷ Vir za leto 1968—69: Rapport général sur l'exercice 1967, s. 149.

Vir za obdobje 1970—76: Rapport général sur l'exercice 1975, s. 5.

Vir za leto 1977: Recensement et mouvements.

Upoštewane so pravnomočne obsojene osebe, ki prestajajo prostostno kazen, osebe, ki jim je vzeta prostost kot nadomestilo za neplačane denarne obveznosti do države in osebe, ki v priporu čakajo na pravnomočnost sodne odločbe. Primerjaj z op. 9. Upoštewane niso le osebe, ki so v priporu in čakajo na sodno obravnavo.

¹⁸ Izračunal avtor.

no število obsojenih oseb na prestajanju kazni v opazovanem obdobju podobno omahuje, zato ni mogoče zanesljivo sklepati niti o naraščanju niti o upadanju pojava. Vse to pa kaže, da se kaznovalna politika ne zaostruje.

Na nekatera nihanja števila obsojencev v kazenskih zavodih pa so vplivala tudi razna prizadevanja pravosodnih organov. Po številnih uporih in nemirih v francoskih kazenskih zavodih v letih 1974—1975 je pravosodno ministrstvo pozivalo sodnike, naj manj uporabljajo prostostne kazni in naj razumejo težke razmere, v katerih delujejo osrednja prenitenciarna uprava in kazenski zavodi. V teh pozivih je bilo pogosto stališče, da sta prav prenapolnjenost kazenskih zavodov in pomanjkanje možnosti za zaposlitev obsojencev v kazenskih zavodih v zadnjih letih vzroka za nemire in upore, ki so terjali tudi življenja, obsojencev in osebja. Vsi ti pozivi pa niso bistveno vplivali na kaznovalno politiko sodišč. V zadnjih letih spet narašča absolutno število obsojencev v kazenskih zavodih, kar pravosodnim organom povzroča že skoraj nerešljive težave. Ob prenapolnjenosti kazenskih zavodov postaja vzdrževanje reda čedalje pomembnejša skrb zavodskih uprav; vzgojne, prevzgojne, socialne in druge vloge kazenskih zavodov pa so odrinjene v stran. To pa lahko pomeni tudi čedalje manjše možnosti za uspeh pri izpolnjevanju te kazni, posledica je lahko rast povratništva v okviru celotne kriminalitete, to pa lahko izzove le strožjo kaznovalno politiko. Tako se zapira krog, iz katerega skoraj ni izhoda, ker strožja kaznovalna politika povzroča čedalje več kriminalitete, to pa povzroča poostreitev že tako stroge kaznovalne politike. V navadnih okoliščinah bi moralo nezadovoljstvo s tako kaznovalno politiko pripeljati do korenite preosnove na družbenem in kazenskopravnem področju. V praksi je drugače. Ker je strožja kaznovalna politika v Franciji povzročila prenapolnjenost kazenskih zavodov, išče penitenciarna uprava možnosti za praznjenje zavodov. Taki možnosti sta zlasti skrajševanje kazni in pogojni odpust. Toda kazni se lahko skrajšujejo tudi bolj, kakor bi bilo kriminalnopolitično zaželeno in optimalno, to lahko pripelje do neuspeha celotne kaznovalne politike. Če ves čas vlada napeto razmerje med različnimi pravosodnimi organi, je kaj malo možnosti za trezno presojo položaja ter za pre-

¹⁹ Primerjaj: L'Administration Pénitentiaire en 1975, s. 1; Beauvois, s. 165; La réforme du régime de détention, s. 375.

Preglednica 3: Polnoletni obsojenci v Jugoslaviji na prestajanju kazni odvzema prostosti na dan 31. 12. 1976 po dolžini izrečene kazni²³

	do 2 m.	2—6 m.	6 m. — 1 leta	1—3 let	3—5 let	5—10 let	10—15 let	20 let	Skupaj
Št.	706	1494	2065	3632	2322	2010	984	110	13 323
%	5,3	11,2	15,5	27,3	17,5	15,0	7,4	0,8	100

mišljene in dolgoročne kriminalnopolitične ukrepe. Francija je izmed primerov, ko se kljub neurejenemu položaju pri izpolnjevanju kazenskih ukrepov, zlasti kazni odvzema prostosti, oglašajo čedalje glasnejše uradne zahteve po še strožji kaznovalni politiki, po še večjih možnostih državnih organov (zlasti policije) za omejevanje človekovih svoboščin in za vpeljevanje še daljših in strožjih kazni. Tako dogajanje pa ima kaj malo skupnega s sodobno kriminalno politiko.²⁰

2. JUGOSLAVIJA

2.1 Predpisane kazni odvzema prostosti

Po kazenskem zakonu SFRJ, ki je prišel veljati 1. julija 1977, se storilec kaznivih dejanj lahko izreče samo ena kazen odvzema prostosti, to je zapor. Zapor ne sme biti krajši kakor 15 dni in ne daljši kakor 15 let, le za kazniva dejanja, za katera je predpisana smrtna kazen, sme sodišče izreči tudi zapor dvajsetih let. Zaporna kazen dvajsetih let se lahko izreče tudi za nekatere hude oblike drugih kaznivih dejanj, za katera je sicer predpisan zapor do petnajst let. Niti za kazniva dejanja pri večkratnem povratku ali za posebno hude primere kaznivih dejanj, za katere zakon predpisuje hujšo kazen, ta ne sme preseči omenjene zgornje meje petnajstih oziroma dvajsetih let.

Danes v posamezni republiki ali pokrajini vsi obsojenci prestajajo zaporno kazen pod enakimi pogoji; imajo iste pravice, obveznosti in ugodnosti, ne glede na to, ali prestajajo krajšo ali daljšo kazen. V SR Sloveniji tudi v stopnji zavarovanja ni bistvenih razlik med zavodi za prestajanje kratkih kazni (do enega leta zavora) in med zavodi za prestajanje daljših zapornih kazni.

²⁰ Mislimo zlasti na zavidanja vredne nizozemske uspehe v zmanjševanju števila oseb, ki jim je vzeta prostost.

2.2 Število obsojencev na prestajanju prostostne kazni

31. 12. 1976 je v kazensko poboljševalnih zavodih Jugoslavije prestajalo prostostno kazen 21 909²¹ polnoletnih in mladoletnih oseb (moških in žensk), obsojenih zaradi kaznivih dejanj in prekrškov. Od teh je bilo za kazniva dejanja obsojenih 19 616 polnoletnih obsojencev in 235 mladoletnikov, za prekrške pa 2058 oseb.

V Jugoslaviji ne izdajamo statistike o dolžini kazni, ki jo prestajajo osebe v kazenskih poboljševalnih zavodih. Zato nam je uspelo zbrati le delne podatke o številu obsojencev (na določen dan) glede na dolžino izrečene kazni;²² to prikazujemo v preglednici 3.

Ker ožja Srbija in Kosovo pomenita v celotnem številu polnoletnih obsojencev na prestajanju kazni manj kot eno tretjino, ti podatki ne bi bistveno vplivali na celoto. To pa pomeni, da lahko prednje podatke o dolžini kazni, ki so jo prestajali polnoletni obsojenci, obsojeni za kazniva dejanja, posplošimo na vso Jugoslavijo.²⁴

Ob koncu leta 1976 je ena šestina obsojencev prestajala kazni do šest mesecev, ena tretjina

²¹ Vir: Statistički izvještaj za 1976 godinu, s. 128.

²² Ko smo zvezni sekretariat za pravosodje in organizacijo zvezne uprave (v nadaljevanju zvezni sekretariat) zaprosili za podatke o številu obsojencev na določen dan glede na dolžino izrečene kazni, smo prejeli odgovor, da je od leta 1973 močno zožen obseg podatkov o izpolnjevanju kazenskih ukrepov, ki jih zbirajo za vso državo. Od tega leta zvezni sekretariat nima več podatkov o obsojencih glede na dolžino izrečene kazni. Zato smo neposredno zaprosili vse republiške in pokrajinske sekretariate za pravosodje, naj nam pošljejo te podatke. Dobili smo jih od vseh republik in pokrajin, razen od republike Srbije (ožja Srbija) in avtonomne pokrajine Kosovo.

²³ Manjkajo podatki za ožjo Srbijo in Kosovo.

²⁴ V prikazu tudi niso zajeti mladoletniki, ki so na dan prestajali prostostno kazen. Ker je tega dne v vsej Jugoslaviji prestajalo kazen 235 mladoletnikov, podatek ne bi bistveno vplival na prikaz v preglednici.

kazni do enega leta, dve tretjini kazni do treh let, tri četrtine kazni do pet let, le nekaj več kot petina obsojencev je prestajala kazni, daljše kakor pet let. Manj kot desetina obsojencev je prestajala kazni nad deset let, najvišjo kazen, dvajset let, je prestajal le en odstotek vseh obsojencev.

2.3 Kaznovalna politika

Iz preglednice 4 je razvidno, da od leta 1972 do 1977 število obsojencev na 100 000 prebivalcev na prestajanju kazni odzema prostosti naglo narašča. Posebno hitro je naraščalo v letih 1972—74, ko je prišlo do večjih političnih in zakonodajnih sprememb, medtem ko je zadnja leta ta rast umirjena. V vsem prikazanem obdobju (do 1. 7. 1977) je veljala enotna zvezna kazenska zakonodaja, zato sprememb oziroma rasti ni mogoče razložiti samo s spremembami v kazenski zakonodaji. Nanjo tudi ni mogla bistveno vplivati sprememba v pristojnosti za zakonodajo pri izvrševanju kazenskih ukrepov, ki je po letu 1970 polagoma prehajala s federacije na republike in pokrajini. Tako je po naraščanju števila obsojenih oseb v kazenskih zavodih mogoče sklepati o spreminjanju kaznovalne politike in politike izpolnjevanja prostostne kazni (sprememba v politiki pogojnih odpustov, pomilostitev itd.).

V nadaljevanju prikazujemo še količnik oseb, obsojenih za kazniva dejanja na 100 000 prebivalcev in količnik oseb obsojenih nepogojno na prostostno kazen v Jugoslaviji. Ta prikaz je na preglednici 5.

Preglednica 4: Število oseb na prestajanju kazni odzema prostosti v Jugoslaviji na 100 000 prebivalcev

Na dan ²⁵ 1. 1	Število prebivalcev v milijonih ²⁶	Število obsojencev na prestajanju kazni ²⁷		Število obsojencev na prestajanju kazni na 100 000 prebivalcev	
		za k. d.	za prekršek	za k. d.	za k. d. + prekršek
1969	20,21	13 315	1775	66	75
1970	20,37	12 868	1447	63	70
1971	20,57	12 768	1210	62	70
1972	20,77	13 529	1405	65	72
1973	20,96	16 000	1381	76	83
1974	21,16	17 936	1335	85	91
1975	21,36	19 109	1380	89	96
1976	21,36	19 482	2002	90	100
1977	21,76	19851	2058	91	101
Povprečje 1969—77		16 095	1555	77	84

Preglednica 5: Obsojene osebe za kazniva dejanja v Jugoslaviji na 100 000 prebivalcev

Leto	Število obsojenih oseb ²⁸	Število obsojenih na 100 000 prebivalcev	Število obsojenih na zapor — nepogojno ²⁹	% obsojenih na zapor nepogojno	Število obsojenih na zapor nepogojno na 100 000 prebivalcev
1973	98 483	470	23 576	23,9	113
1974	113 890	538	25 936	22,7	123
1975	122 845	575	27 070	22,0	127
1976	120 849	561	28 218	23,3	131

²⁵ Kot začetno leto prikaza smo izbrali leto 1969, ker je 1. 7. 1968 prešla pristojnost za izpolnjevanje kazenskih ukrepov od organov za notranje zadeve na organe za pravosodje.

²⁶ Vir: Demographic Yearbook 1976, s. 140. Ta vir smo izbrali zato, ker smo ga uporabili tudi za podatke o številu prebivalcev v Franciji.

Podatki veljajo za sredino posameznega leta. Tako so podatki o prebivalstvu enotni za Francijo in Jugoslavijo in gre pri obeh državah za enako statistično

napako, ko te podatke primerjamo s podatki o številu obsojencev 1. januarja posameznega leta.

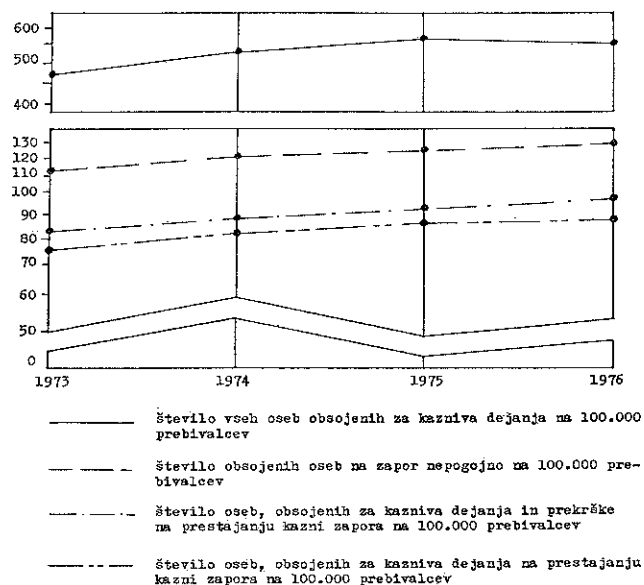
²⁷ Vir: Statistički izvještaj za ... godinu. Uporabljeni so letniki 1969—1977.

²⁸ Statistički godišnjak Jugoslavije (za ustrezna leta).

²⁹ V uradni statistiki se prikazuje (ločeno) število pogojno obsojenih za prostostno kazen šele od leta 1973.

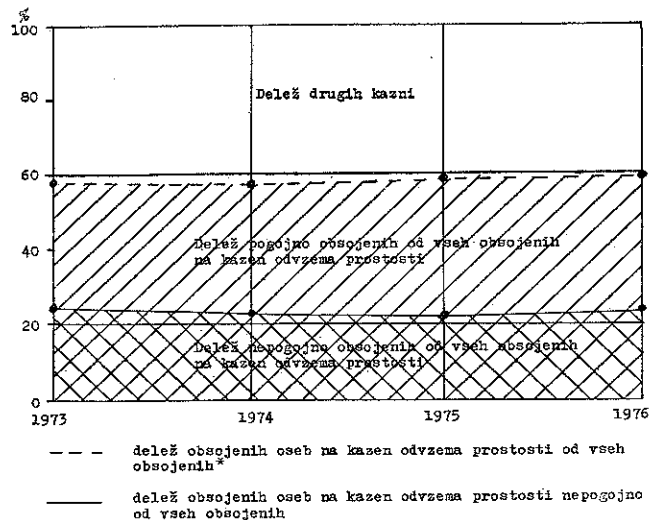
Podatke s preglednice 4. in 5. prikazujemo še v naslednjem logaritemskem grafikonu:

Grafikon I: Število vseh obsojenih oseb na kazni odvzema prostosti za kazniva dejanja v Jugoslaviji na 100 000 prebivalcev v obdobju 1973—1976

Podatke s preglednice 5. prikazujemo še v naslednjem grafikonu strukturnih odstotkov:

Grafikon II: Dinamika strukture kaznovalne politike v Jugoslaviji

* Delež obsojenih (od vseh obsojenih) na prostostno kazni je znašal:

leto	%
1973	57,9
1974	57,0
1975	58,2
1976	59,5

V Jugoslaviji število obsojenih oseb zadnja leta narašča. Opazno je tudi naraščanje na 100 000 prebivalcev. Narašča absolutno število oseb, obsojenih na nepogojno kazni odvzema prostosti, medtem ko relativno glede na vse obsojene osebe pošiljamo na prestopanje kazni enako število obsojenecv. Po tem bi lahko sklepali, da je kaznovalna politika dokaj ustaljena. Toda tak vtis je le v relativnih okvirih same kaznovalne politike.

Ob naraščanju absolutnega števila obsojenih oseb je hkrati naraslo število oseb, obsojenih na prostostno kazni in absolutno število oseb, obsojenih na nepogojno prostostno kazni. Ustrezno sliko o tem dobimo, če izračunamo podatke na 100 000 prebivalcev. Kaže, da je obsojenih čedalje večji delež prebivalcev in da se večja delež prebivalcev, obsojenih na nepogojno zaporno kazni. To povzroča naraščanje števila oseb, ki prestajajo kazni v kazenskih zavodih, saj enaki deleži obsojenih na nepogojno prostostno kazni pomenijo pri naraščanju absolutnega števila obsojenih dosti večje absolutne vrednosti. Za izpolnjevanje zaporne kazni pa je pomembno samo absolutno število oseb, obsojenih na nepogojno zaporno kazni.

Tako nam preglednice in grafikoni vsaj delno odgovarjajo na vprašanje, zakaj število obsojenecv v jugoslovanskih kazenskih zavodih zadnja leta narašča in zakaj prihaja v kazenske zavode prestajat prostostne kazni čedalje več oseb, kljub navidezno stalni kaznovalni politiki. To je v nasprotju s sodobnimi penološkimi prizadevanji, da naj bi prostostno kazni prestajalo čim manj oseb. Namen teh prizadevanj je, da bi ljudi obvarovali pred škodljivimi vplivi zaporske skupnosti.

3. Sklep

Francoski kazenski zakonik ima očitno več različnih kazenskih ukrepov, ki pomenijo odvzem ali vsaj občutno omejitev prostosti, jugoslovanski pa pozna zapor kot edino kazni odvzema prostosti. Poleg tega francoski zakon dopušča daljše ali celo dosmrtno kazni odvzema prostosti.

Za svoje družbeno okolje sta tako francoska kot jugoslovanska kazenska zakonodaja z zagroženimi kaznimi verjetno najustreznejši in sta taki zaradi zgodovinskih razvojnih posebnosti. Pri tem pa je treba dodati, da je vsaj za jugoslovanske razmere (za Francijo podobne raziskave

nismo našli) ugotovljeno, da je sodna praksa izoblikovala »drugačne mere in meje, kakor jih je oblikoval proces zakonske individualizacije«.³⁰ Izrečene kazni so glede na zagrožene minimalne, zato je bilo celo predlagano, da bi kategorizacijo, kakršna se je izoblikovala v sodni praksi, vzeli za izhodišče pri sestavi novega modela za poenotenje prostostne kazni v novem kazenskem zakonu, ker ta kategorizacija bolje odseva resničnost kakor prejšnja zakonska individualizacija.³¹

Primerjavo števila obsojencev, ki prestajajo kazen odvzema prostosti v Franciji in Jugoslaviji³² prikazujemo glede na dolžino izrečene kazni v preglednici 6.

V deležih obsojencev, ki prestajajo kazni odvzema prostosti, razvrščeni v tri kategorije glede na dolžino izrečene kazni, med Francijo in Jugoslavijo ni razlik. V obeh državah prestaja več kot tri četrtine obsojencev kazni do 5 let. To

Preglednica 6: Obsojenci na prestajanju kazni po dolžini izrečene kazni v Franciji (na dan 1. 7. 1977) in Jugoslaviji (na dan 31. 12. 1976)

Obsojenci po dolžini izrečene kazni					
		do 5 let	5—10 let	nad 10 let	skupaj
Francija	štev.	13 694	2554*	1819**	18 067
	%	75,8	14,2	10,1	100
Jugoslavija	štev.	10 219	2010	1094	13 323***
	%	76,7	15,1	8,2	100

pomeni, da večina obsojencev prestaja krajše kazni in le majhen delež dolge kazni.³³ Za Francijo³⁴ pa smo še posebej ugotovili, da v zadnjih petih

Preglednica 7: Število obsojencev na prestajanju kazni na 100 000 prebivalcev v Franciji in Jugoslaviji (na dan 1. januarja)

Leto	Francija ³⁵		Jugoslavija			
			obsojeni za k. d.		obsojeni za k. d. + prekršek	
	štev. obsojencev	na 100 000 prebivalcev	štev. obsojencev	na 100 000 prebivalcev	štev. obsojencev	na 100 000 prebivalcev
1969	20 353	40	13 315	66	15 090	75
1970	19 547	39	12 868	63	14 315	70
1971	20 541	40	12 768	62	13 978	70
1972	20 542	40	13 529	65	14 934	72
1973	19 386	37	16 000	76	17 381	83
1974	16 066	31	17 936	85	19 271	91
1975	14 599	28	19 109	89	20 489	96
1976	18 463	35	19 482	90	21 484	100
1977	20 036	38	19 851	91	21 909	101

³⁰ Zagrožene (predpisane) in izrečene kazni v kazenskem zakoniku in v pravosodni praksi, s. 63.

³¹ Isto, s. 64.

³² Izvzete so osebe, obsojene za prekrške.

³³ Po dolgotrajnih razpravah je pododbor odbora Evropskega sveta za vprašanja kriminalnosti leta 1977 sprejel sklep, da se kot dolge kazni štejejo kazni odvzema prostosti nad 5 let. Pri tem se upoštevajo tudi kazni na dosmrtni odvzem prostosti. Rapport général sur le traitement des détenus et detention de longue durée, s. 7.

³⁴ Za Jugoslavijo te primerjave nismo mogli opraviti, ker manjkajo podatki o dolžini izrečenih kazni.

³⁵ Poleg oseb, kaznovanih za kazniva dejanja, so vštete tudi osebe, kaznovane s kaznijo odvzema pro-

stosti za prekršek, vendar je teh oseb v kazenskih zavodih le neznatno število. 1. 7. 1977 jih je bilo npr. le 13, zato teh obsojencev ne obravnavamo posebej.

* Med obsojence, ki prestajajo kazen od 5—10 let, smo šteli tudi 136 obsojencev, ki prestajajo ukrep kazenskega skrbstva, ker lahko dosežejo pogojni odpust po najmanj petih letih bivanja v kazenskem zavodu.

** Med obsojence, ki prestajajo kazen nad 10 let, smo šteli tudi 248 obsojencev, obsojenih na dosmrtni odvzem prostosti, saj ti lahko dobijo pogojni odpust po najmanj 15 letih prestane kazni.

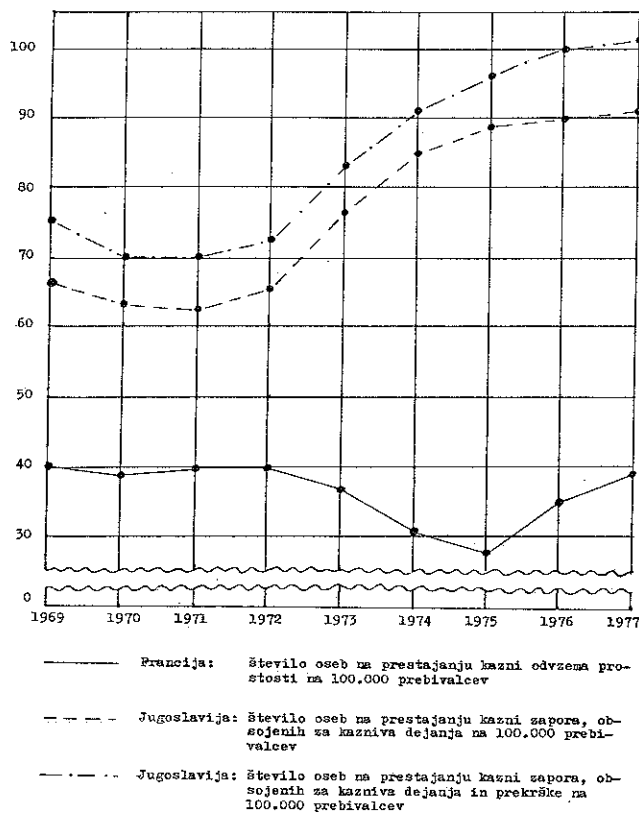
*** Upoštevani so delni podatki za Jugoslavijo, (ni podatkov za ožjo Srbijo (6063) in Kosovo (492).

letih občutno narašča delež obsojencev s kaznimi nad 5 let.

Primerjalni prikaz absolutnega števila oseb na prestajanju kazni odvzema prostosti v Franciji in Jugoslaviji podajamo v preglednici 7.

Podatke s preglednice 7 prikazujemo še v grafikonu III.

Grafikon III: Število oseb na prestajanju kazni odvzema prostosti na 100 000 prebivalcev v Franciji in Jugoslaviji v obdobju 1969—1977

Iz prikazov se vidi, da je relativno število oseb, ki jim je odvzeta prostost, v Jugoslaviji dosti višje kot v Franciji, zadnja leta pa je v Jugoslaviji tudi absolutno število obsojencev na prestajanju kazni višje kakor v Franciji. Po znanih podatkih se Francija v Evropi uvršča med države, ki so glede na število oseb, ki jim je odvzeta prostost, na spodnjem delu lestvice. Po enakih merilih se Jugoslavija že uvršča med države z najvišjim deležem oseb, ki jim je odvzeta pro-

stost.³⁶ V zadnjih letih pa število obsojencev na prestajanju kazni tako v Franciji kot v Jugoslaviji počasi narašča. Za Francijo je vzroke lahko ugotoviti, saj gre za javne in uradne pozive pristojnih organov za pravosodje,³⁷ da je treba zaostri kaznovalno politiko, medtem ko v Jugoslaviji vsa poročila kažejo, da kriminalnost ne pomeni takega družbenega problema, ki bi zahteval tudi zaostritev kaznovalne politike.³⁸ Za obe državi pa velja enotna ugotovitev, da nastajajo čedalje večje težave zaradi prenapolnjenosti kazenskih zavodov in da zato prihaja do določene dezorga-

³⁶ Število oseb v kazenskih zavodih (priporniki in obsojenci) na 100 000 prebivalcev:

1. 1. 1976:

Nizozemska 20, Norveška 37, Japonska 45, Francija 55, Belgija 60, Švedska 61, Anglija 75, Kanada 90, Poljska 190, ZDA 200.

Vir: Hulsmann, L'evolution de la peine..., s. 868.

1. 1. 1977:

Nizozemska 18, Danska 28, Švedska 32, ZDA 244. Vir: Dolenschal, Eng.: Crime. Some Popular Beliefs. s. 3.

V Italiji je bilo 31. 12. 1975 skupno število pripornikov in obsojencev (mladoletnih in polnoletnih, moških in žensk, — kazni in varnostni ukrepi) 30 726. Ker je bilo prebivalcev tega dne 56 014 116, znaša število oseb, ki jim je bila vzeta prostost 55 na 100 000 prebivalcev (izračunal avtor). Vir: Annuario di statistiche giudiziarie, s. XIV in 263.

Za več podatkov za navedene in nekatere druge države za prejšnja leta, glej Zagariš, Le system pénal, s. 584; Schelfhof — Declercq, s. 127; Smith, s. 31, Scott, Thakeb, s. 87. Primerjalne podatke za druge države glej tudi v gradivu: Problemi kazenskega sodstva in kaznovalne politike v SRS za obdobje 1975—1978, s. 40.

³⁷ Pod vodstvom ministra za pravosodje Francije je posebna delovna skupina proučila sedanje razsežnosti nasilne kriminalitete v Franciji. Skušala je odkriti vzroke za naraščanje te kriminalitete in podati predloge za zmanjšanje kriminalitete. Svoje ugotovitve je strnila v 105 priporočil. Glej o rezultatih dela na tem področju in o predlogih za poostreitev kaznovalne politike Peyrefitte, s. 309.

O poostreitvi režima izvrševanja kazni odvzema prostosti (brez prostih izhodov, brez pravice na skrajšanje kazni in na pogojni odpust) za najbolj nevarne obsojence («les individus les plus dangereux») in o predvidenih ukrepih za njihovo nevtralizacijo in zastraševanje, glej Documents du Conseil de l'Europe. France: Réforme du Code pénal, s. 610.

³⁸ »S prizadevanji družbe in ukrepi organov za notranje zadeve so bili doseženi pomembni uspehi pri zatiranju kriminala in drugih družbeno škodljivih dejavnosti, tako da se je zmanjšalo celotno število kaznivih dejanj, vključno tudi kriminal v gospodarstvu, posebej pa politične delinkvence. Zmanjšalo se je tudi število prekrškov, kakor tudi napadov na pooblaščenice uradne osebe.« Iz dela Predsedstva SFRJ: Veliki uspehi v samoupravni preobrazbi in materialnem razvoju naše družbe, s. 16.

nizacije pri izpolnjevanju kazni odvzema prostosti. Sedanji razvoj dogodkov se v Franciji in Jugoslaviji čedalje bolj odmika od prizadevanj sodobne kriminalne politike.

UPORABLJENI VIRI

1. **Analiza o izvrševanju kazenskih sankcij.** Beograd, Zvezni svet za pravosodje 1970, 80 s.
2. **Annuario di statistiche giudiziarie,** Vol. XXV. Editione 1976. Roma, Istituti centrale di statistica 1979.
3. Beauvois, M.: Bilan de la réforme de 1975 sur le régime pénitentiaire. **Revue pénitentiaire et de droit pénal**, Paris 102/1978/2, 159—181.
4. Bouzat, P.; Pinatel, J.: **Traité de droit pénal et de criminologie.** Tome I, II. Paris, Librairie Dalloz 1970, 1822 s.
5. **Code de procédure pénale.** Paris, Dalloz 1975—1976, 809 s.
6. **Code pénal.** Paris, Dalloz 1965, 802 s.
7. Čelik, P.: Kazniva dejanja v Sloveniji leta 1978. **Revija za kriminalistiko in kriminologijo**, Ljubljana 30/1979/2, s. 95—104.
8. **Demographic Yearbook** 1976. New York, United Nations 1977.
9. Documents du Conseil de l'Europe. France: Réforme du Code pénal. **Revue pénitentiaire et de droit pénal**. Paris 103/1979/4, s. 609—612.
10. Doleschal, E.: Crime. Some Popular Beliefs. **Crime and Delinquency**, Hackensack 25/1979/1, sl. 1—8.
11. Dominique, J. F.: En correctionnelle. Les vrais coupables. **L'Humanité**, Paris 1. 4. 1971.
12. Germain, C.: **Eléments de science pénitentiaire.** Paris, Editions Cujas 1958, 222 s.
13. Hulsman, L. H.: L'évolution de la peine d'emprisonnement aux Pays — Bas. **Revue de droit pénal et de criminologie**, Bruxelles 37/1977/10, s. 865—879.
14. **L'Administration pénitentiaire en 1975.** Paris, Ministère de la Justice 1976, 51 s.
15. La réforme du régime de détention. **Revue pénitentiaire et de droit pénal**, Paris 99/1975/3—4, s. 337—373.
16. Megret, J.: Note du directeur de l'Administration Pénitentiaire en date de 16 mai aux directeurs régionaux et chefs d'établissements. **Revue pénitentiaire et de droit pénal**, Paris 99/1975/3—4, s. 375—381.
17. Merle, R., Vitu, A.: **Traité de droit criminel.** Paris, Editions Cujas 1973, 886 s.
18. Peyrefitte, A.: Réponses à la violence. Les rapports des groupes de travail du Comité d'études sur la violence, la criminalité et la délinquance. **Revue internationale de criminologie et de police technique**, Genève 31/1978/2, s. 169—188; št. 3 s. 302—308; št. 4 s. 418—432 in 32/1979/1, s. 67—75; št. 2 s. 183—193; št. 3 s. 297—310.
19. Picca, G.: La sanction dans l'avant-projet de Code pénal français. **Revue internationale de criminologie et de police technique**, Genève 32/1979/3, s. 238—248.
20. Problemi kazenskega sodstva in kaznovalne politike v SR Sloveniji za obdobje 1975—1978. Ljubljana, **Vrhovno sodišče SR Slovenije** 1979.
21. **Rapport général sur l'exercice** 1967. Paris, Ministère de la Justice 1967, 264 s.
22. **Rapport général sur l'exercice** 1973. Paris, Ministère de la Justice 1973, 310 s.
23. **Rapport général sur l'exercice** 1975. Paris, Ministère de la Justice 1975, 240 s.
24. Rapport général sur le traitement des détenus en détention de longue durée. **Traitement de détenus en détention de longue durée.** Strasbourg, Conseil de l'Europe 1977, s. 5—25.
25. **Recensement et mouvements.** Fiche nationale. Paris, Ministère de la Justice 1977.
26. Schelhof, A., Declercq, P.: L'importance du travail dans la structure d'une prison moderne. **Bulletin de l'Administration pénitentiaire**, Bruxelles 31/1977/5, s. 127—134.
27. Schmelk, R., Picca, G.: **Pénologie et droit pénitentiaire.** Paris, Editions Cujas 1967, 361 s.
28. Scott, J. E., Thakeb, F. A.: The Public Perception of Crime. **Contemporary Corrections: Social Control and Conflict.** Beverly Hills, Sage Publications 1977, 160 s.
29. Smith, P. D.: It Can Happen Here: Reflexions on the Dutch System. **The Prison Journal**, Philadelphia 58/1978/2, s. 31.
30. **Statistički godišnjak Jugoslavije** 1973, 1974, 1975, 1976, 1977. Beograd, Savezni zavod za statistiku.
31. **Statistički izveštaj za godinu** 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977. Beograd, Savezni sekretariat za pravosudje i organizaciju savezne uprave.
32. Stefani, G., al.: **Criminologie et science pénitentiaire.** Paris, Dalloz 1968, 640 s.
33. Veliki uspehi v samoupravni preobrazbi in materialnem razvoju naše družbe. **Poročevalec Skupščine SR Slovenije in Skupščine SFR Jugoslavije za delegacije in delegate**, Ljubljana 5/1979/11, s. 13—18.
34. Verhaegen, J.: Trois réflexions sur l'avant-projet de code pénal français. **Revue de droit pénal et de criminologie**, Bruxelles 59/1979/1, s. 13—21.
35. Vouin, R., Léauté J.: **Droit pénal et criminologie.** Paris, Presses universitaires de France 1956, 629 s.
36. Zagaris, B.: Le système pénal finlandais. **Revue pénitentiaire et de droit pénal**, Paris 101/1977/4, s. 573—603.
37. **Zagrožene (predpisane) in izrečene kazni v kazenskem zakoniku in pravosodni praksi.** Ljubljana, Inštitut za kriminologijo pri pravni fakulteti v Ljubljani, 1976, 89 s. Raziskava št. 45.

UDC 343.26:343.8

Use of Prison Sentence in France and Yugoslavia

Brinc Franc, Master of Science, Senior Research Fellow, Institute of Criminology, Ljubljana

When comparing the rate of convicts serving their sentences there is no difference between Yugoslavia and France as regards the length of the sentence. In both countries more than three quarters of all convicts serve sentences shorter than 5 years.

The relative number of persons imprisoned in Yugoslavia is considerably higher than in France; even the absolute number of convicts serving prison sentences is in recent years higher than the number of convicts in France. France, with its 38 convicts per 100 000 inhabitants (data from 1. 1. 1977) stands low down on the European comparative scale, while Yugoslavia with 101 convicts per 100 000 inhabitants (data from 1. 1. 1977) belongs to the countries with the highest rate of persons imprisoned.

In both countries the number of convicts serving prison sentences is slowly increasing. Because of the increase in crime, sentencing policy in France is becoming harsher, as can be determined from numerous documents; on the contrary, reports for Yugoslavia show that crime does not represent such a social problem as would urge a harsher sentencing policy.

In both countries there is a growing problem of prison overpopulation which disrupts the implementation of prison sentences. This means digressing from contemporary penological recognition in the sense of reducing the use of prison sentences which has numerous negative as well as positive consequences for the convict as well as for his environment.